



EĞLENCELİ BİLİM

İnsanlığın Yakıcı Keşfi

ATEŞ

GENÇ HAYAT

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.

© 2019, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.

Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Sertifika No: 75092

Merhaba Genç Arkadaşımız;

Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine, yazarından çizerine kadar müthiş bir ekibin bıkmadan sıkılmadan, gecesini gündüzüne katarak hazırladığı bu kitabın her sayfasında bizleri de hatırla!

Çünkü sen bizim hep aklımızdasın...

ISBN : 978-625-447-057-8

Genç Hayat : 210

Eğlenceli Bilim : 4

Kitabın Adı : Ateş

Yazar : Hüseyin Toy

Çizer : Erdoğan Oğultekin

Editör : Zeynep Bayrak

Kapak & İç Tasarım : Hayat Yayınları

Baskı Yeri – Tarihi : İstanbul - 2024

Baskı - Cilt : Alioğlu Matbaası

Orta Mahalle Fatin Rüştü Sokak No: 1/3-A

Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0 212) 612 95 59

Sertifika No: 45121

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3

Fındıkzade - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96

www.gnchyt.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

instagram/gnchytt - facebook.com/gnchyt



EĞLENCELİ BİLİM

İnsanlığın Yakıcı Keşfi
ATEŞ

HÜSEYİN TOY



GENÇ  HAYAT

HÜSEYİN TOY

Merhaba gençler!

Ben de sizin gibi okulun açık olduğu günlerde okula giden, okulun tatil olduğu günlerde ise okuyan, araştıran, gezen ve birazcık da yazan birisiyim. Okul hayatım başlayalı tam otuz yıl oldu! Evet evet, otuz yıldan bu yana okula gidiyorum. Aslına bakarsanız tam olarak öğrenci de sayılmam. Otuz yıldır okula giden bir öğrenci olamaz bence de...

Önceleri öğrenci olarak gittiğim okula, şimdileri ise öğretmen olarak gidiyorum. Öğretmenim ben! En büyük hobim ise, araştırdığım bilgilerin içine bir tutam öykü, bolca mizah katarak öğrencilerime anlatmak. Öğrencilerimin yoğun isteği üzerine bildiklerimi size de anlatmak için kolları sıvadım, aldım kalemi elime...

Biraz ben yazdım, biraz Gogul Amca yazdı. Ortaya böyle bir kitap serisi çıktı. Ben biraz dinlenmek istedim fakat Gogul Amca hâlen yazmaya devam ediyor.

İÇİNDEKİLER

Ateş Olmayan Yerden Duman Çıkar mı?	7
İmdattt! Cemre Suyu Düştü!	24
Eyyvah! Ateşi 40 Derece Olmuş	32
En Sıcak Element: Ateş	38
Türklerde Ateş	43
Ateş Ülkesi	49
<i>Ertesi Gün</i>	58
En Sıcak Böcek Hangisi?	60
Tilkilerin de Ateşi Çıkar mı?	72
Güzel Atlar Ülkesinde Hangi Maceraları Yaşadım? ..	75
Ateş Dikeni Bitkisi	95
Kuzey Işıkları Gerçekten Kuzeyde mi?	101
<i>İki Hafta Sonra</i>	107
Perde Kapanıyor	114



ATEŞ OLMAYAN YERDEN DUMAN ÇIKAR MI?

Size İngilizcemin aşırı iyi olduğunu söylemiş miydim daha önce? Sanırım biraz bahsetmiştim, belki bilmeyenler veya hatırlamayanlar olabilir onlara da anlatmak istedim.

Evet, gerçekten de İngilizcem çok iyidir. Hatta bir gün **En İyi İngilizce Konuşabilme ödülü** verilirse kesin o ödülü alan ilk kişi ben olurum dostlarım.

Gogul Amca'nız bir İngiliz'den bile daha iyi konuşuyor İngilizceyi. Ancak şöyle bir durum var ki; nedense o kadar güzel konuşmama rağmen bu yabancı arkadaşlar beni bir türlü anlamıyor.

Yok yok sorun bende sanmayın sakın, yabancılar benim kadar bilmiyorlar. Sanırım o sebeple anlayamıyoruz bir türlü.

Her neyse, size başka bir olay anlatacaktım, konu nereden nereye geldi...

- Hezarfen Ahmed Çelebi'nin 1632 yılında lodoslu bir İstanbul gününde kendini **67 metre** yükseklikten aşağı bıraktığı Galata Kulesi'ni incelemeye gitmişim.

Hezarfen; neden atlamış, nasıl atlamış, kim vardı atlarken yanında gibi cevap bekleyen sorular vardı aklımda. Bir de gerçekten söylendiği gibi **kulenin yüksekliği 67 metre miydi;** yanımdaki Matrakçı Nasuh cetvelimle ölçecektim.





10 EĞLENCELİ BİLİM

Bir baktım ki, 3 tane çekik gözlü Japon turistin etrafında 10-15 kişi toplanmış turistlerin sorularına cevap vermeye çalışıyor. Turistlerin ise konuşmalardan hiçbir şey anlamadıkları her hâllerinden belliydi. Tabi herkes benim gibi konuşamıyor şu İngilizceyi...

Yardım istediklerini anlamamla yanlarına ulaşmam bir saniye sürmedi açıkçası.



Çok yardımsever olduğum da doğrudur; bu vesile ile belirtmiş olayım.

Dediğim gibi hemen koştum yanlarına, tahmin ettiğim gibi yön soruyorlardı. Kız Kulesi'ni...

Hemen anladım ve profesyonel bir dedektif gibi soğukkanlılıkla olaya el koydum. Bir solukta tarif ettim Kız Kulesi'nin yerini. **Yüzüme tuhaf tuhaf baktılar çekik gözleriyle...**

Gösterdiğim yönün tam tersi yönde gittiklerinde anladım bu turistlerin de İngilizce bilmediklerini. Galiba kendilerinden daha iyi konuştuğum için kıskandılar beni.

Her neyse, Japonları bir kenara bırakıp konumuza dönelim tekrardan. Tam Galata Kulesi'nin yüksekliğini aşırı teknolojik cetvelimle ölçmeye koyulmuştum ki; kule kapısının önünde bu defa da iki afacanın hararetle bir şeyler tartıştıklarını gördüm.

Biraz irice olan çocuk diğerine, **"Ateş olmayan yerden duman çıkar mı hiç Profesör Cevat Bey?"** diye söyleniyordu.



Sıska, gözlüklü ve dik saçlı olanı ise **"Ateş olmasa da duman olur Bay Çokbilmiş."** diye cevap veriyordu. Sanırım zayıf çocuğa Profesör Cevat isminin verilmesinin nedeni çok bilgili olmasıydı. Yoksa kalın çerçeveli, dairesel camlı gözlüklerinin aldığı isimle alakası olmadığını düşünüyordum.

Umarım yanlarından geçerken beni durdurup 'Sen ne düşünüyorsun amca?' diye sormazlardı.

Tabi çocuklar benim Gogul Amca olduğumu anlamazlarsa...

Yok canım, nereden bilecekler?

Tam fark ettirmeden yanlarından geçip gidecektim ki irice olanı seslendi:

"Hey amca, sen ne düşünüyorsun bu konuda, sonuçta sen de profesör gözlüğü takmışsın. Hah-hahha!" diye kakhaha da attı üstüne!

Sence ateş olmayan yerden duman çıkar mı amca?

"Ben Gogul Amca mıyım evladım, nereden bileyim?" diyecektim ki ben gerçekten de her şeyi bilen Gogul Amcaydım.



Çocuklar bana bu ismi durduk yere mi takmışlardı? **Bu ismi alabilmek için 40 yılımı okuma-ya vermemiş miydim?**

Gözlüğümden dolayı, oyunda sobelenen çocuk gibi hissettim kendimi. İkilem içinde kalmıştım.



Duymamış gibi yapıp geçmeyi mi yoksa kendimi toplayıp ateş hakkında bildiklerimi anlatmayı mı seçseydim?

Bu durumda kalmaktansa yer yarılıp içine girmeyi tercih ederdim! Anlaşılan bu ateş konusu başıma çorap örecekti.

Bu kadar kısa süre içerisinde tüm bunları düşünebilmişim evet. Hayatım gözümün önünden film şeridi gibi geçiverip gitti. Çölde günlerdir aç susuz avını bekleyen **Serengeti aslanlarının radarına girmiş ceylan gibi** hissettim kendimi.

Pes edecektim sanırım. Yakaladınız beni çocuklar. Ben Gogul Amca falan değilim, pes ediyorum diyecektim. Tereyağından kıl çeker gibi halledecektim, kapatıp gidecektim konuyu.

Yok yok bu bana yakışmazdı. Gogul Amca pes etmeyi hiç sevmezdi arkadaşlar. Şöyle bir zihnimi kurcaladım.

Bir anda Ankara-Konya treninde seyahat ederken okumuş olduğum bir **bilim-teknik dergisi** gelmişti aklıma. Orada ateş ile ilgili A'dan Z'ye her şeyi anlatmışlardı.

Gogul Amca hiçbir şeyi unutmazdı çocuklar. Burnumun üstündeki gözlüğü aradığım günleri saymazsak tabii. O da yaşlılıktan olsa gerek...





Her neyse, konu nerden nereye geldi yine...

ikinci seçeneği seçtim elbette. Hem çocukları bilgilendirmek hem de kendimi, her şeyi bildiğimi bir kez daha ispatlamak için...

“Gelin bakalım öyleyse çocuklar, şu taburelere oturup etrafılıca anlatayım.” dedim.

Çok sevindi çocuklar. Galata Kulesi'nin dar sokaklarındaki çay ocağına oturduk.